

Dr John Oswalt, Kings, sesja 2, 1 Królów 1:1-27

© 2024 John Oswalt i Ted Hildebrandt

Chwalić Salomona, czy go krytykować? Tak tak. I podobnie jak w Księdze Sędziów, autor chce nas zmusić do podjęcia pewnych decyzji moralnych. Dobry pisarz nie mówi czytelnikowi, co powinien myśleć.

Dobry pisarz jest w stanie przedstawić materiał, a czytelnicy będą wiedzieć, co myśleć. I tak jest tutaj. W tych 11 rozdziałach Mike pytał, czy sprawdzę twoją pracę domową.

Nie, nie jestem. Tak zarysowałbym ten rozdział. A jeśli przedstawiłeś to inaczej, to w porządku.

Głównym celem tych pytań jest po prostu pomoc w zagłębieniu się w tekst i umożliwieniu mu przemówienia. Rozdziały 1 i 2 postrzegałbym jako zabezpieczenie tronu. Jak zobaczymy dziś wieczorem, była to dość niepewna transakcja.

Czy zatem w pierwszych dwóch rozdziałach Salomon będzie odpowiedzialny za pewne sprawy, czy nie? Jak to pójdzie? Następnie w rozdziale 3 mamy dwie decyzje, głupią i mądrą. Często się mówi: och, rozdział 3 dotyczy mądrości Salomona. I z pewnością tak jest.

Ale na początku tego rozdziału są trzy wersety, które mówią: poczekaj chwilę, poczekaj chwilę. W pewnym sensie ta głupia decyzja podjęta na początku panowania Salomona przełożyła się na wynik 40 lat później. Wszyscy słyszeliście tę starą historię, ale w Kansas w latach dwudziestych XX wieku był znak drogowy, który mówił: wybieraj ostrożnie swoje koleiny.

Będziesz w nim przez następne 40 mil. W pewnym sensie Salomon wcześniej wybrał rutynę. Bóg mu pobłogosławił.

Bóg pobłogosławił go w cudowny sposób. Jednak w pewnym sensie wybrano ścieżkę, która na końcu historii doprowadzi do tragedii. Nie mamy tu zbyt wielu młodych ludzi, ale chciałbym to powiedzieć tak głośno, jak tylko potrafię.

Jaką decyzję dzisiaj podejmujesz? To cię ukształtuje. To cię ukształtuje. Zatem dwie decyzje, głupia i mądra.

Najwięcej uwagi poświęca się mądrym. I myślę, że to jest zamierzone. Następnie w rozdziałach od 4 do 10 nazwałbym królestwem Salomona.

W rozdziale 4 mamy jego administrację, ludzi, którzy dla niego pracowali, sposób, w jaki zorganizował państwo i tak dalej. Oczywiście studenci przez lata pytali mnie, jak najmądrzejszy mężczyzna na świecie mógł poślubić tysiąc kobiet. Cóż, myślę, że to oczywiste, że jego mądrość dotyczyła zwłaszcza administracji. Niekoniecznie był mądry na wszystkich frontach.

Następnie, w rozdziałach od 5 do 7 i 12, przepraszam; Pomyliłem się w liczbach. Powinno być 5, 1 do 7, 51, projekty budowlane, 5, 7 do 7, 51. Przede wszystkim w rozdziałach 5 i 6 świątynia, nad którą spędził siedem lat.

Następnie jest osiem bardzo krótkich wersetów o pałacu, który zajął mu 13 lat. Następnie następuje podsumowanie, ponieważ pałac jest wyraźnie częścią kompleksu świątynnego i wszystko jest ze sobą splecione. Ponownie pytamy, och, naprawdę? Następnie wyposażenie świątyni, liczące około 40 wersetów, zostało przeznaczone na wyposażenie świątyni.

Zatem rozdział 8, pod wieloma względami, jest najważniejszym punktem całej księgi, poświęconym świątyni. I widzicie Salomona w jego najlepszym wydaniu. Następnie w rozdziale 9, wersetach od 1 do 9, Jahwe odpowiada na to.

To bardzo interesująca odpowiedź i ponownie jasno wskazujesz, że ta świątynia nie kontroluje Jahwe. Jahwe nie jest świątynią i świątynia nie jest Jahwe. Jest od tego niezależny.

Następnie w rozdziałach 9, 10 do 28, osiągnięcia Salomona. Zrobił wszystko, łącznie z przywiezieniem złota z Ofiru. A rozdział 10 kończy się chwałą Salomona.

Odwiedza go królowa Saby i twierdzi, że o połowie jeszcze nie powiedziano. Historia, którą usłyszałem w domu w Shebie, to tylko połowa prawdy. Następnie w rozdziale 11 przedstawiono ostateczne rozliczenie.

Z pewnością jeden z najsmutniejszych wersetów w całej Biblii znajduje się w rozdziale 11. Zatem moim zdaniem jest to wspaniały przykład mocy Biblii. Nie chodzi tylko o wybielanie faceta.

Z drugiej strony nie jest to zaprzeczanie cudownym rzeczom, które Bóg dla niego zrobił i których dokonał przez niego. Jest to jeden ze znaków natchnienia Biblii. Mówi prawdę o swoich bohaterach.

Z drugiej jednak strony nie lubi, gdy magazyn filmowy przechwala się niepowodzeniami swoich bohaterów. Nie, po prostu to tam przedstawia. A my mówimy: o nie.

O tak. Oto cała złożoność i rzeczywistość życia. A teraz, kiedy już tu jesteśmy, jeśli macie pytania, jeśli macie sprawy, o które chcielibyście zapytać, a które nie są dla mnie jasne, nie wahajcie się ani chwili, proszę.

Chcę wiedzieć, o czym myślisz. OK, coś na temat pierwszego pytania dotyczącego struktury Salomona, relacji Salomona? Wszystkie serca czyste. OK.

Wyszukaj 1. Kronik 28 i 29. Co jest tam napisane o wstąpieniu Salomona na tron? Mam tu pierwsze siedem wersetów 28. rozdziału Pierwszej Kroniki, które trochę to obrazują. Dawid zgromadził w Jerozolimie wszystkich urzędników izraelskich, urzędników plemion, dowódców oddziałów służących królowi, dowódców tysięcy, dowódców setek, zarządców całego majątku i bydła króla i jego synów wraz z urzędnikami pałacowymi, wojownikami i wszystkimi doświadczonymi wojownikami.

Kto jest zaproszony na to spotkanie? Oficerowie, przywódcy i ludzie nie są tu zaangażowani, jak mówi nam ten fragment. To wszyscy liderzy, wszyscy szefowie działów. Wtedy król Dawid wstał i powiedział: Posłuchajcie mnie, moi bracia i mój lud.

Miałem na myśli zbudowanie domu odpoczynku dla Arki Przymierza Pańskiego, na podnózek naszego Boga. A ja przygotowuję się do budowy. Ale Bóg powiedział do mnie: Nie możesz budować domu dla mojego imienia, bo jesteś mężem wojennym i przelałeś krew.

Jednak Pan, Bóg Izraela, wybrał mnie z całego domu mojego ojca, abym był królem nad Izraelem na wieki. Bo wybrał Judę na wodza w domu Judy, w domu mojego ojca. Wśród synów mojego ojca upodobał sobie mnie i uczynił mnie królem nad całym Izraelem.

A ze wszystkich moich synów, bo Pan dał mu wielu synów, wybrał Salomona, mojego syna, na zasiadającego na tronie królestwa Pańskiego nad Izraelem. Powiedział do mnie: Salomon, syn twój, zbuduje mój dom i moje dziedziny, bo go wybrałem na syna.

Będę jego ojcem. Ustanowię jego królestwo na zawsze, jeśli będzie nadal mocno przestrzegał moich przykazań i moich zasad, tak jak jest dzisiaj. Co zatem oznacza ten fragment – i kontynuujemy go dość obszernie w pozostałej części rozdziału ósmego i w rozdziale 29 – co ten fragment mówi nam o następcy Dawida? Jest wybrany.

Przez kogo? Na Boga. Pamiętajcie, na całym Bliskim Wschodzie normalna, normalna sukcesja jest dziedziczna. Najstarszy żyjący syn, bingo, jest automatyczny.

Ale nie w tym przypadku. Chcę o tym porozmawiać trochę później. Co może kryć się za Bożym wyborem, ale tak właśnie jest.

Salomon został ustalony z góry. Musimy więc zadać sobie pytanie, co dzieje się w pierwszym rozdziale Księgi Królewskiej? Co wersety od pierwszego do czwartego mówią nam o stanie Dawida? Wygląda na demencję, prawda? To stary, stary człowiek. Nie może się ogrzać, zamarzając na śmierć w łóżku.

Znajdują więc ładną młodą dziewczynę, która przychodzi i śpi z nim. Powiedziano nam jednak, że nie miał z nią stosunków seksualnych. Mamy więc starego człowieka, starego człowieka, którego pamięć, jak widać, zawiodła.

W następnym rozdziale Abishag stanie się ważny. Jaka lekcja płynie z tego wszystkiego? Powiem ci jedną lekcję, którą wyciągnąłem: ludzie się starzeją. Kiedy się zestarzeją, mogą pojawić się pewne problemy z tego powodu.

Powtórzę: moim zdaniem piękno tego filmu polega na opowiadaniu historii tak, jak ona się wydarzyła. Nie sprawia to, że ten mąż Boży wygląda lepiej niż był, ale jest on narażony na wszystkie ludzkie słabości. Ale Bóg działa.

Bóg jest w pracy. A zatem w obliczu rosnących ograniczeń możemy odważyć się wierzyć, że Bóg działa w naszym życiu. Osiąga swoje dobre cele pomimo naszych niepowodzeń.

I tak nadchodzi Adoniasz. Oto 2 Samuela 3, 2 do 5. W Hebronie Dawidowi urodzili się synowie. Jego pierworodnym był Amnon z Achinoama z Jizreel.

Niech ktoś opowie nam historię Amnona. Chciał swojej siostry, swojej przyrodniej siostry, pełnej siostry Absaloma. Nawiasem mówiąc, patrzymy na tę listę i na każdą żonę przypada jeden syn.

A my mówimy: dobry Boże, co tu się dzieje? Cóż, poligamia ma tutaj miejsce. Ciekawe jest to, że gdy to czytam, nie ma w Biblii miejsca, w którym poligamia byłaby postrzegana jako coś dobrego. Zawsze jest to źródłem tragedii.

W pewnym sensie była to konieczność społeczna. Mężczyźni to słabsza płeć. Umieramy wcześniej.

Zabijamy się nawzajem. I masz wokół siebie zbyt wiele kobiet. Co więc należy zrobić w takim społeczeństwie? Cóż, poligamia.

Ale czy to dobrze? Czy taki jest Boży zamysł? Nie widzę żadnych dowodów. A w tym przypadku na pewno tak nie było. Oto przyrodnia siostra, poczęty Amnon.

Powtórzę: po prostu musisz, ja muszę pomyśleć o cudzie Biblii. W żadnym innym miejscu w starożytnym świecie nie ma takiego rodzaju pisma. Pragnie swojej przyrodniej siostry, bierze ją, a potem jej nienawidzi.

A Absalom, kto jest następny w kolejce, prawda? Nie, jest Kiliab. A w 1 Kronik 3 nazywa się go Daniel. Nie wiemy o nim nic poza tymi dwoma odniesieniami.

Podejrzewam, że zmarł jako niemowlę, ale tego nie wiemy. Ale on zniknął z pola widzenia, a Absalom jest następny. A Absalom rozprawi się ze swoim bratem, który zgwałcił jego siostrę.

Teraz jest interesująco. David jest osobą niezwykle zdecydowaną, jeśli chodzi o sprawy państwowe. Widzisz go raz za razem, gdy podejmuje natychmiastowe decyzje, podąża za nimi i odnosi z nimi sukcesy.

W przypadku później, gdy Absalom zbuntuje się przeciwko niemu, natychmiast David otrzyma wiadomość, bingo, pakuj się i wyjeżdżamy. Odeszli. On się nie waha. Cóż, powinniśmy iść? Nie powinniśmy? Jednak w sprawach rodzinnych wydaje się niezdolny do podjęcia decyzji.

Karen i ja dużo o tym rozmawialiśmy przez lata. Jedną z wad organizacji chrześcijańskich jest to, że nie chcemy ranić ludzi, więc nie podejmujemy działań, kiedy powinniśmy.

A potem sprawa wybucha i jest naprawdę brzydka. To właśnie się tutaj wydarzyło. Tato, zamierzasz coś z tym zrobić? Myślę, że stało się tak z powodu jego własnego grzechu.

Myślę, że po tym tragicznym dniu wiszącym nad jego głową, on myśli: jak mogę kogoś wyprostować, skoro zrobiłem to, co zrobiłem? Wszyscy to widzieliśmy w życiu. Widzieliśmy ludzi, którzy z powodu własnego grzechu nie byli w stanie działać wtedy, kiedy powinni. Nie wiem, czy tak jest w przypadku Davida, ale z pewnością jego stan polega na tym, że wydaje się, że nie jest w stanie podjąć niezbędnych radykalnych decyzji w sprawie rodziny.

Zatem Absalom zabił Amnona na przyjęciu. Być może wszyscy mieli na sobie maski. Nie wiem.

Biblia mówi, że Dawid doznał pocieszenia, gdy usłyszał wiadomość o śmierci Amnona. Ale Dawid nigdy, przenigdy nie mógł znieść jakiejkolwiek zdrady. Postać Davida jest z przodu, na górze, a pod kołdrą kryje się coś, czego nigdy nie mógłby znieść.

I tak nie mógł. Cieszy się, że Amnon nie żyje, ale nie może przebaczyć Absalomowi. Zatem Absalom ucieka.

I jeszcze raz, Joab, te historie są wspaniałe. Joab, generał, rozumie. To nie może trwać dalej.

Absalom jest obecnie najstarszym żyjącym synem. Nie możemy go zostawić z dziadkiem w Geszur, po drugiej stronie rzeki Jordan, gdzie w każdej chwili wzniecał bunt. Musimy zabrać go do domu.

I tak Joab ułożył historię i przekazał ją pewnej kobiecie, a ona opowiedziała Dawidowi, co bardzo go wzruszyło. Konsekwencją tej historii jest to, że musisz zabrać syna do domu. Więc on twierdzi, że tak.

Czy Joab cię do tego namówił? Ale nie chciał spotkać się z Absalomem. Nie dałby się pogodzić, nie potrafiłby się zmusić do pojednania ze zdraziecką osobą. W rezultacie powstał Absalom; rana ropieła, ropieła i ropieła, aż w końcu Absalom zaopatrzył się w rydwan i 50 ludzi, którzy z nim biegli.

Widziałeś to gdziekolwiek w naszym rozdziale? Adoniasz zrobił dokładnie to samo. Oczywiście jest coś w ogłoszeniu się księciem koronnym. Absalom to uczynił, a następnie został królem w Hebronie.

I w końcu, jak wiadomo, zostaje zabity. Dobra. To wszystko oznacza, że Amnon odszedł.

Kiliab , Daniel odszedł z jakiegoś powodu. Absaloma już nie ma. Kto więc jest najstarszym żyjącym synem? Adoniasz.

Ma więc prawo, zgodnie ze zwyczajem światowym, uważać, że będzie następnym królem. A teraz spójrz, co się tutaj dzieje. Adoniasz, którego matką była Hagit , to jest werset 5 rozdziału 1. Znowu wracamy do Królów.

Adoniasz, którego matką była Hagit , wystąpił i powiedział: Będę królem. Przygotował więc rydwany i konie, a przed nim biegło 50 ludzi. A w następnym wersecie ojciec nigdy go nie zganił, pytając: dlaczego zachowujesz się w ten sposób? Co to tu robi? Co myślisz? Jest zepsuty.

Tak. A co robi rozpieszczone dziecko? Cokolwiek chce. Tak.

Zwłaszcza jeśli jesteś przystojny. Dokładnie. On jest przystojny.

Nikt nigdy go nie przekroczył. Ale pozwólcie, że na tym poprzestanę. Czy powinniśmy krzyżować nasze dzieci? Czy powinniśmy im udaremnić? To znaczy, tak jest napisane.

David nigdy nie udaremnił dzieciakowi. Czy powinniśmy udaremniać nasze dzieci? Jeśli postępują źle, czy przeszkadzanie im w czymś pomoże? Co dobre? W porządku. Nie zawsze można iść po swojemu.

Jeśli o tym marzysz, możesz to zrobić jako bzdury. Nie można zawsze iść po swojemu. Musisz także wziąć odpowiedzialność za swoje wybory.

Czy naprawdę chcesz iść tą drogą? Oto dokąd zaprowadzi cię ta droga, synu. Dlaczego chcesz iść tą drogą? Jeden z moich tatusiów . Wiem, że się starzeję, bo pamiętam, co mówił. Ale znowu, powtarzał: po co to robisz? Pomyśl o swoich wyborach.

Pomyśl o konsekwencjach swoich wyborów. Pomyśl o tym, dokąd Cię to zaprowadzi. Ale David nigdy tego nie zrobił.

Jak już mówiłem, dotyczy to jego rodziny. Wydawał się niezdolny do podjęcia zdecydowanej decyzji. Pozwólcie, że zapytam was, co wersety od 7 do 10 mówią nam o zrozumieniu sytuacji przez Adoniasza? Adoniasz naradzał się z Joabem, synem Zariasza, który był wodzem, i z Abiatarem, który był naczelnym kapłanem, i udzielili swego poparcia.

Oh naprawdę? Czy nie byli na tym spotkaniu z Davidem wiele lat temu? Ale Sadok, kapłan; Benajasz, syn Jojady; Natan, prorok; Shimei i Rehi, dwaj bracia; i specjalna straż Dawida nie przyłączyli się do Adoniasza. Następnie Adoniasz złożył w ofierze owce, bydło i tuczne cielęta. Gdzie to było? Przy kamieniu Zohelet w pobliżu Ein Rogel. Cóż, jak powtarzam ludziom od lat, mogę udowodnić, że nigdy nie studiowałem kartografii.

Wierzcie lub nie, ale to dolina Cedronu. To jest Dolina Hinnom, a rzymska nazwa to Dolina Tyropańska . To jest miasto Dawida, położone na grzbiecie pomiędzy Cedronem a Doliną Tyropejską .

Tutaj w górze miała zostać zbudowana świątynia. Arka Przymierza i Przybytek znajdują się gdzieś w tym mieście. Dziś stare mury miejskie przebiegają mniej więcej w ten sposób, więc co ciekawe, Miasto Dawida tak naprawdę nie znajduje się we współczesnej Jerozolimie.

Ale gdzieś tutaj było Tabernakulum. Prawdopodobnie jeszcze tam nie było, chociaż nie mamy pewności. Ale tak, tutaj.

Jest więc Góra Oliwna, jest Dolina Cedronu, a Rogel to źródło. Co on robi? On składa ofiarę tutaj na dole. Dlaczego on to robi? Ma wspólną frakcję.

Wyjechał za miasto, jakieś pół mili, trzy czwarte mili dalej i tam jest koronowany na króla. Dlaczego miałby to zrobić? Nie ma on wsparcia wielu ludzi. Dlaczego nie ma wsparcia? Pamiętają, że Dawid wybrał Salomona na przewodnictwo Boga.

Ma nadzieję, że David zapomniał i że uda mu się postawić obłąkanemu ojcu fakt dokonany. Zrobione. Ponownie, są uczeni, którzy powiedzą, że istnieją dwie różne historie o wstąpieniu Salomona na tron.

Jest oryginał, w którym wstępuje na tron w wyniku przejęcia pałacu, a potem jest historia kronikarska, która wszystko to ubiera. Cóż, przykro mi, nie wierzę w to. Myślę, że Kroniki i Królowie pasują do siebie bardzo, bardzo dobrze.

I tak naprawdę myślę, że sposób, w jaki Kings opowiada tę historię, jest taki, że gdyby Adoniasz miał zostać następnym królem i wiedział o tym, nie musiałby przechodzić przez te wszystkie rzeczy. Nie, on pamięta, a są ludzie, którzy pamiętają. Próbuje więc zrobić to potajemnie i zakończyć sprawę jako już załatwioną.

Pozwólcie, że zapytam was, co tutaj robią Joab i Abiatar? Joab jest generałem. Joab, znowu te wspaniałe, wspaniałe obrazy postaci w Biblii. Joab jest prawą ręką Dawida od 30 lat.

Wykonał brudną robotę za Dawida. Myślał o tym, kiedy David został uwikłany w rodzinę – o tę niesamowitą historię.

Dawid mówi: nie zabijajcie Absaloma. Nie zabijaj go. David, on by cię zabił w jednej chwili.

Nie zabijaj go. Nie zabijaj go. Daj mu odejść.

Joab mówi: zabij go. Zabij go. David nie może pozostać na tronie, dopóki ten facet żyje.

A co tu robi Joab i Abiatar? Jak mówiłem ostatnim razem, masz, chyba już mówiłem, dwie linie rodzinne. Linia Eliezera zaczyna się od Jozuego. Byli to arcykapłani.

I ród Itamara, czwartego syna Aarona. I w jakiś sposób ród Itamara staje się arcykapłanami w Szilo. Abiatar pochodzi z rodziny Itamar.

On ponownie zabrał go Dawid po zniszczeniu przybytku i kradzieży arki przez Filistynów. Dawid go podniósł, umieścił i ponownie dał mu stanowisko w przybytku w Jerozolimie. Co Joab i Abiatar robią z Adoniaszem? Byliby na tym zgromadzeniu urzędników.

Co oni robią? Absolutnie. Absolutnie. I dlaczego to dają? Tradycja.

Dobra. Dobra. Tak.

To najstarszy syn. Powinien to mieć. W porządku.

W porządku. Jakież inne przemyślenia na temat tego, dlaczego mieliby to zrobić? Nie chcą zostać zabici, ale dlaczego Salomon miałby ich zabić? Coś o śmierci Absaloma? UH Huh. UH Huh.

UH Huh. Myślę, że to prawda, szczególnie w przypadku Joaba. Myślę, że jest bardzo możliwe, że Dawid nie mógł przebaczyć Joabowi tego, co zrobił.

Bardzo możliwe. Nie wyjaśnia to Abiatara, ale mój arkusz jest błędny. Powiedziałem, że Salomon jest jedenastym synem.

To dziesiąty syn, ale na litość boską, to dziesiąty syn. Czy są możliwe inne powody, dla których ci dwaj goście zwrócili się przeciwko Salomonowi? Myślę, że prawdopodobnie nie byłoby w stanie przebaczyć Batszebie. Myślę, że to bardzo prawdopodobne.

Nie obwiniam jej. Biblia jej nie obwinia, ale myślę, że jest bardzo prawdopodobne, że postrzegali tę kobietę jako uzurpatorkę, a ona zamierza ustanowić swojego syna królem po moim trupie. W tym miejscu chcę porozmawiać o Salomonie.

Dlaczego Bóg miałby wybrać Salomona, z litości? To dziesiąty syn. On jest synem cudzołożnicy, cudzołożnika. Dlaczego Bóg miałby to zrobić? Człowiek patrzy na wygląd zewnętrzny, lecz Bóg patrzy na serce.

Tak. Tak. Tak.

Tak. Tak. A w dodatku to nasz Bóg bierze na siebie najgorsze bałagany jakie możemy wyrzucić i odkupuje je, wykorzystuje je dla swojej chwały.

Przez całą Biblię wybrani są nieprawdopodobni ludzie. Pamiętajcie, że wszystkie pierwsze trzy matki królestwa były bezdzietne. Kobieta bezdzietna w tej sytuacji była zerem.

Bóg mówi: Ja ich wybieram. Po drugie, synowie byli bezwartościowi. Ktoś powiedział, że powodem, dla którego Anglia zbudowała takie imperium, są drudzy synowie.

Musieli iść gdzie indziej i coś zrobić. A Bóg wybiera drugich synów. Bóg nie wybrał Jakuba dlatego, że był dobrym człowiekiem.

Był oszustem, ale wybrał go, bo był drugi. Ktoś, kto według świata był bezwartościowy. Myślę, że o to tutaj chodzi.

O Boże, zrobiłem tę straszną rzecz. Zniszczyłem swoje życie. Miecz nie opuści mojego domu do końca moich dni.

Och, Bóg mówi, jeśli mi pozwolisz, mogę to odkupić. Przyda mi się dziecko z tego związku. Nie wiem, dlaczego Joab i Abiatar mieliby w tym momencie wskoczyć na statek.

Jak mówię, wyraźnie znajdowali się na czele tej grupy urzędników, do której David oznajmił. Oni wiedzieli. Ale z jakiegoś powodu uważali, że Adoniasz będzie lepszym wyborem.

Powtórzmy raz jeszcze: to, co z perspektywy świata wygląda na lepszy wybór, niekoniecznie jest dobrym wyborem, jeśli nie jest wyborem Boga. Mówiąc po ludzku, tak, najstarszy syn jest przystojny i zdolny.

Tak, przejdźmy do tego. Nie nie nie. Zatem pytanie, które pojawiało się w umyśle Adoniasza i jego zwolenników, brzmiało: czy zamierzamy wykonywać wolę Bożą? Czy wypełnimy swoją wolę? I wybrali swoją wolę, ale zapomnieli o Natanie.

Co ciekawe, zastanawiasz się, czy został zaproszony i odrzucony, czy też wiedzieli. O nie, nie, nie, nie, nie. Jest z Salomonem.

Ponownie, oto fragment z 2 Samuela 12. Następnie Dawid pocieszył swoją żonę Batszebę, gdy umarło dziecko z ich cudzołóstwa, wszedł w nią i położył się z nią. I urodziła syna, i nazwał go imieniem Salomon.

I Pan go umiłował. Obawiam się, że odrzucilibyśmy jego, ale nie Pana. I wysłał wiadomość przez proroka Natana.

Dlatego nazwał swoje imię Jedidiasz, co oznacza umiłowany Jahwe. Z powodu Jahwe. Więc Nathan był tam na początku.

I to on otrzymuje słowo od Boga. Bardzo interesujące. Nathan otrzymuje słowo.

Dawid zgrzeszył. David zrobił coś tragicznego i strasznego. I musisz zwrócić jego uwagę.

I Nathan otrzymuje tę wiadomość. Jest umiłowany przez Jahwe. Co nam to mówi o Nathanie? Oddawał cześć Bogu.

Jest wierny w przekazywaniu dobrych i złych wieści. Natanowi byłoby niezwykle łatwo wydać wyrok na Batszebę i jej dziecko. Ale jeśli Bóg mówi, że jest umiłowany, to jest umiłowany.

Nathan jest moim zdaniem niezwykłym człowiekiem. Zadaję teraz pytanie: co nam to mówi o odpowiedzialności? Nathan jest w trudnej sytuacji. Generał rozstał się z tym przystojnym młodym uzurpatorem.

Najwyższy kapłan poszedł z nim. Razem z nim pojechało także kilka innych osób. Jaka jest pokusa dla Nathana? Trzymaj głowę na kłódce i idź z tłumem.

Możesz zobaczyć, jak wieje wiatr. Ale Nathan tego nie robi. Nie robi tego.

Dlaczego więc wpłatał w to Batszebę? To jest werset 11. Natan zapytał Batszebę, matkę Salomona, czy nie słyszałaś, że Adoniasz, syn Chaggity, został królem? A nasz Pan Dawid nic o tym nie wie. Teraz pozwól, że doradzę ci, jak możesz ocalić życie swoje i swojego syna Salomona.

Zatrzymajmy się teraz na chwilę. Powtórzę jeszcze raz: co nam to mówi o tym, co wie Adoniasz? Wie, że Salomon został wybrany, a kiedy zasiądzie na tronie, będzie musiał zabić Salomona, ponieważ ludzie powiedzą: „Hej, poczekaj chwilę”. Dawid powiedział, że Salomon będzie królem.

Nathan rozumie, że ty, twoje życie i życie twojego syna są w niebezpieczeństwie. Idź do króla Dawida i powiedz mu: Panie mój, królu, czyż nie przysiągłeś mi, twój sługa, na pewno Salomon, twój syn, będzie królem po mnie i on zasiądzie na moim tronie. Poczekaj chwilę.

Czekaj, czekaj, czekaj, czekaj. Czy nie powinna powiedzieć: „Mój Panie, Królu, czy nie ogłosiłeś tego publicznie wszystkim swoim oficerom?” Że Salomon miał zostać królem. Dlaczego Natan wciąga w to Batszebę i dlaczego ją poucza w ten sposób? Tak? Myślę, że zrozumiałeś.

Powiedz to jeszcze raz. Dla Davida jest nie do odparcia. Myślę, że to dokładnie prawda.

Ponownie, David, myślę, że teraz z pewnością możesz się ze mną nie zgodzić, ale myślę, że przedstawiony tutaj obraz przedstawia starszego mężczyznę cierpiącego na dość poważną demencję. Myślę, że gdyby Nathan tam przyszedł i powiedział: Davidzie, pięć lat temu, ogłosiłbyś, że Salomon będzie twoim następcą. Myślę, że starzec powiedziałby: „Och, naprawdę?”. Czy ja? No cóż, myślę, że zaangażował Batszebę właśnie dlatego, że Davidowi nie można się jej oprzeć i dlatego, że w jego sytuacji nie chodzi o pamiętanie, co powiedziałem grupie urzędników pięć czy sześć lat temu.

To właśnie powiedziałem kobiecie, którą kocham. Myślę, że to mogłoby przedostać się przez mgłę jego demencji. Teraz znowu mówisz: „Och, to spekulacja”.

Dobrze zrozumiałeś. To jest. Ale zadaję sobie pytanie, po co ją w ogóle w to angażować? Po co ją w to wciągać i dlaczego uczynić z tego osobistą sprawę pomiędzy Dawidem i Batszebą, a nie wielkie oficjalne oświadczenie, które zostało ogłoszone? Werset 14: kiedy będziesz tam jeszcze i rozmawiał z królem, wejdę i dodam moje słowo do tego, co powiedziałeś.

Tak się dzieje. Wchodzi. Rozmawia z królem.

Mówi mu. W wersecie 19 składa w ofierze wielką liczbę bydła, tucznych cielców i owiec i zaprasza wszystkich synów króla, kapłana Abiatarą i dowódcę wojska Joaba. Nie zaprosił Salomona, twojego sługi.

Panie mój, królu, oczy całego Izraela zwrócone są na ciebie, aby dowiedzieć się od ciebie, kto zasiądzie na tronie mojego pana, a po nim król. W przeciwnym razie, gdy tylko mój pan, król zostanie pochowany wraz ze swoimi przodkami, mój syn Salomon i ja będziemy traktowani jak przestępcy. Kiedy ona mówiła, przybył prorok Natan.

Królowi powiedziano Natanowi, że prorok jest tutaj. Poszedł więc przed króla i pokłonił się twarzą do ziemi. Powtarzam, to moja starość, wiem.

Ale muszę się śmiać, kiedy idę na niektóre nabożeństwa i ludzie mówią: Stójmy teraz dwadzieścia pięć minut w postawie czci wobec Pana. Cóż, postawa szacunku w Biblii leży płasko na ziemi. Nie widziałem jeszcze nabożeństwa, w którym tak robili.

Pochylający się twarzą do ziemi. Zatem Nathan powtarza to, co powiedział. Ale ja, twój sługa, to jest teraz zapisane wierszem w drugiej części dwudziestego piątego, nie, dwudziestego szóstego.

Ale mnie, twojego sługi, i Cadoka, kapłana, i Benajasza, syna Jehojady, zastępcy dowódcy wojska, twojego sługi Salomona, nie zaprosili. Czy to coś, co mój pan, król, zrobił, nie powiadomiwszy swoich sług, kto powinien zasiąść na tronie mojego pana, a król po nim? OK, to ostatnie pytanie, o którym wspomniał Danny. Czy Nathan manipulował Natanem i Batszebą? Czy manipulowali Davidem? Jest wiele osób, które powiedziałyby, że tak.

To jest po prostu czysta manipulacja. Manipulacja w tym tkwi. W porządku, w porządku.

W porządku. Jaka jest różnica między byciem mądrym a manipulacją? W jednym z nich jest prawda, a nie kłamstwo. Co jeszcze? Śpiewaliśmy piosenkę „Umysł Chrystusa”.

Jak umysł Chrystusa wpływa na tego rodzaju sytuację? Ponieważ wszyscy w nich jesteśmy. Czekasz, aż ci odpowiem. Przypomniałeś mu o przysiędze? Tak.

To jest coś, co powiedziałeś. Powiedziałeś w obecności Boga. Myślę, że sporo o tym myślałem w ciągu mojego długiego, zmarnowanego życia jako wykładowca seminarium.

Mamy problem. Mam rację. Moja sprawa jest słuszna.

Dlatego, och, właśnie. Dokładnie. Mam rację.

Moja sprawa jest słuszna. Dlatego każdy sposób jest uzasadniony. Co z tym jest nie tak? Dobra.

Dobra. W porządku. W centrum uwagi staje się jaźń.

Pytanie nie brzmi: czego chce Bóg? Pytanie brzmi: czego chcę? Zatem jedną z różnic między mądrością a manipulacją jest motyw. Dlaczego to robię? Robię to, bo chcę, żeby udowodniono mi, że mam rację. Ci inni ludzie się mylą.

I mam rację. I udowodnię, że mam rację. Studenci często, już nie tak bardzo, ale zwykli myśleć o placówkach akademickich jak o wieżach z kości słoniowej.

Wieże z kości słoniowej są dość mocno splamione, ponieważ niektóre z najbardziej zaciekłych walk, jakie kiedykolwiek toczono, nie mówiąc tu o nikim, toczą się w środowisku akademickim. A ponieważ mam rację i chcę po swojemu, mogę wybrać drogę, która nie jest właściwa. Aby Nathan powiedział: OK, myślę, że muszę w to zaangażować Batszebę.

Żeby zwrócić na siebie uwagę Davida. Dlaczego? Co ciekawe, nigdy nie powiedział, żebym ratował mi życie. Jego życie było zagrożone w takim samym stopniu, jak życie Batszeby i Salomona.

Ale zauważyłem, że nigdy tak nie mówi. Pytanie brzmi: czy powiedziałeś to przed Panem? Czy to jest? I znowu wielkie niebezpieczeństwo miesza mi drogę z drogą Boga. Dlatego należy kontynuować wiele introspekcji.

Czy tego chcę ja, czy tego chce Bóg? Jeśli tego właśnie chce Bóg, jak chce osiągnąć swoje cele w sposób zgodny z jego charakterem i naturą? Kłamstwa nie. Cięcie nóżników nie jest. Wykorzystywanie ludzi nie jest.

No i pytanie: po co to robię? Czy naprawdę tego chce Bóg? A jaka jest w takim razie boska metoda? Metoda, która nie przynosi pogardy jego imieniu. Metoda, która będzie najlepsza dla wszystkich stron. Z zewnątrz postępowanie mądre i postępowanie manipulacyjne mogą wyglądać bardzo podobnie.

Ale pod spodem jeden przynosi chwałę Bogu, a drugi przynosi pogardę. Wydaje mi się, że to, co tu widzimy, jest przykładem Bożej mądrości. Bycie przebiegłym i zastanawianie się, co zadziała, a co nie.

Ale ostatecznie, dla boskich celów Boga, a nie dla Natana, jest różnica. OK, cóż, zajmijmy się innymi częściami książki szybciej. Myślę jednak, że ten konkretny początek jest niezwykle ważny dla zrozumienia, dokąd zaprowadzi nas ta książka i dokąd zmierza.

OK, pozwól mi się pomodlić.

Drogi Ojciec Niebieski, dziękuję. Dziękuję za realność Twoich słów. Dziękuję, że nie dałeś nam puszek do pudru. Dziękuję, że nie osładzasz rzeczywistości. Dziękujemy, że pracujesz w najdrobniejszych szczegółach życia i że możemy Ci ufać.

Osiągniesz swoje dobre cele, nawet jeśli nie do końca wiemy, jak to zrobisz. Dziękujemy Ci, Panie, że wykorzystujesz ludzi takich jak my do osiągnięcia swoich celów. Modlę się, Panie, abyś nam pomógł, pomóż każdemu z nas, abyśmy nie byli manipulantom, kimś, kto musi zmuszać ludzi do robienia tego, czego ja chcę, bo mam rację, ale kimś, kto żarliwie Cię kocha, chce Twojego sposobu i jest chętny abyś mógł to zrobić po swojemu w swoim czasie.

Pomóż nam, Panie. Wyznajemy, że raz po raz nasze motywy są strasznie poplątane. Pomóż nam być równie krytycznymi wobec własnych motywów, jak wobec tych, o których sądzymy, że są przeciwko nam.

Pomóż nam, Panie. Pomóż nam być pobożnymi mężczyznami i kobietami we wszystkim, co robimy i mówimy. W Twoje imię modlimy się. Amen.